

Dosarul nr. 2ra-1463/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Buiucani (jud. C. Valah)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Cimpoi, A. Danilov, I. Secrieru)

DECIZIE

20 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând recursul declarat de către Alexandr Maiorov

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 16 împotriva Larisei Boguslavscaia și Alexandr Maiorov cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 16 și cererea de alăturare la apel depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, casată integral hotărârea din 28 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani și emisă o nouă hotărârea, prin care acțiunea a fost admisă integral

constată:

La 10 iulie 2013, ÎMGFL nr. 16 a depus cerere de chemare în judecată împotriva Larisei Boguslavscaia, intervenient accesoriu SA „Termocom” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că în corespundere cu extrasul din fișa de locuință nr. 414061, pe adresa șos. XXXXX ap. X locuiește locatarul Larisa Boguslavscaia care beneficiază de serviciile comunale prestate de ÎMGFL nr. 16.

Odată cu deschiderea contului personal, chiriașul menționat a acceptat prestarea serviciilor de către ÎMGFL nr. 16 fapt ce se confirmă prin achitarea bonurilor de plată, inclusiv a celor de utilizare a energiei termice.

A mai notat că pârâta nu a contestat bonurile de plată pentru serviciile prestate, fapt ce indică la acordul tacit la calitatea serviciilor prestate.

A remarcat că pârâta nu a achitat serviciile prestate, iar datoria pentru consumul energiei termice formată la 1 mai 2012 constituie suma de 27432,79 de lei, ceea ce se confirmă prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale respective și nota de plată.

Având în vedere prevederile art. 10, 17, 18 din Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, a învederat că proprietarii, chiriașii locuințelor sunt obligați să achite la timp serviciile locativ-comunale, inclusiv consumul de energie termică.

A menționat că ÎMGFL nr. 16, conform art. 617 alin. (2) lit. a) Cod civil, este în drept să înainteze cererea de chemare în judecată fără respectarea procedurii de soluționare prealabilă a pricinii pe calea extrajudiciară, însă necătând la acest fapt pârâta a fost informată prin intermediul facturii lunare și a reclamației (somației) prin care a fost atenționată să-și execute obligațiile, dar aceasta nu și le-a executat până în prezent.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 8 alin. (1) lit. b), 195, 514, 530, 533, 544, 572, 575, 582, 617 alin. (2) lit. a), 700 Cod Civil, art. 59, 60 Cod cu privire la locuințe, Hotărârii Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, Hotărârii Guvernului nr. 434 din 9 aprilie 1998 (art. 20), art. 28, 166, 167, 248, 131 alin. (4) CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul pârâtei în beneficiul ÎMGFL nr. 16 a sumei de 27432,79 de lei cu titlu de datorie, precum și a tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv a taxei de stat în mărime de 822,98 de lei.

Prin hotărârea din 1 noiembrie 2013 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, a fost admisă acțiunea.

A fost încasată de la Larisa Boguslavscaia în beneficiul ÎMGFL nr. 16 suma de 27432,79 de lei cu titlu de datorie și suma de 822,98 de lei cu titlu de cheltuieli pentru taxa de stat, precum și cheltuielile de citare publică a pârâtei în mărime de 100 de lei.

Prin decizia din 24 ianuarie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Larisa Boguslavscaia, casată integrală hotărârea din 1 noiembrie 2013 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, cu restituirea cauzei spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

Pe parcursul examinării cauzei, ÎMGFL nr. 16 în procedura falimentului a depus cerere de concretizare a acțiunii împotriva Larisei Boguslavscaia și Alexandr Maiorov, intervenient accesoriu SA „Termocom”, solicitând admiterea acesteia, încasarea din contul Larisei Boguslavscaia și Alexandr Maiorov în beneficiul ÎMGFL nr. 16 în procedura falimentului a sumei de 57927,48 de lei cu titlu de datorie pentru energia termică consumată în perioada 1 noiembrie 2007 – 1 decembrie 2017, a sumei de 822,98 de lei cu titlu de taxă de stat, încasarea din contul Larisei Boguslavscaia a sumei de 100 de lei cu titlu de cheltuieli suportate în legătură cu citarea publică a pârâtei și din contul lui Alexandr Maiorov a sumei de 260 de lei cu titlu de cheltuieli suportate în legătură cu citarea publică a pârâtului și aflarea adresei de domiciliu a acestuia prin intermediul Agenției Servicii Publice.

Prin hotărârea din 28 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, a fost admisă acțiunea parțial.

A fost încasată în mod solidar de la Larisa Boguslavascaia și Alexandr Maiorov în beneficiul ÎMGFL nr. 16 datoria la serviciile locativ-comunale în mărime de 23716,85 de lei, cheltuielile de judecată privind taxa de stat în mărime de 711,50 de lei, iar în total suma de 24428,35 de lei.

Au fost încasate de la Larisa Boguslavascaia în beneficiul ÎMGFL nr. 16 cheltuielile de citare publică în mărime de 100 de lei.

Au fost încasate de la Alexandr Maiorov în beneficiul ÎMGFL nr. 16 cheltuielile de citare publică în mărime de 220 de lei.

În rest, a fost respinsă acțiunea ca tardivă.

Prin decizia din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de ÎMGFL nr. 16 în procedura falimentului și cererea de alăturare la apel depusă de SA „Termoelectrica”, casată integral hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărârea, prin care acțiunea a fost admisă integral.

A fost încasată în mod solidar de la Larisa Boguslavascaia și Alexandr Maiorov în beneficiul ÎMGFL nr. 16 suma de 57927,48 de lei cu titlu de datorie de plată conform contractului prestări servicii pentru energia termică consumată pentru perioada 1 noiembrie 2007 – 1 decembrie 2017, suma de 822,98 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat la depunerea cererii de chemare în judecată.

Au fost încasate în beneficiul ÎMGFL nr. 16 de la Larisa Boguslavascaia cheltuielile de judecată pentru citare publică în mărime de 100 de lei și de la Alexandr Maiorov cheltuielile de judecată pentru citare publică în mărime de 260 de lei.

A fost încasată în beneficiul statului din contul Larisei Boguslavascaia și Alexandr Maiorov în mod solidar taxa de stat care urma a fi achitată pentru cererea de apel și de care apelantul a fost scutit, în sumă de 1303,36 de lei.

La 17 mai 2019, Alexandr Maiorov a declarat recurs împotriva deciziei din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel greșit a constatat că la 10 iulie 2013, ÎMGFL nr. 16 s-a adresat cu respectiva cerere de chemare în judecată împotriva lui și Larisei Boguslavascaia cu privire la încasarea datoriei, din considerentele că pretențiile împotriva lui nemijlocit au fost formulate abia în luna noiembrie 2017.

La fel, instanța de apel eronat a stabilit că din informația prezentată de ÎM „Infocom”, rezultă incontestabil faptul că dânsul și Larisa Boguslavascaia pentru toată perioada pretinsă au efectuat achitări ale serviciului de energie termică, or, conform informației respective reiese contrariul și anume, că nu au fost achitate careva plăți din partea locatarilor, respectivele circumstanțe, erori grave în constatarea circumstanțelor pricinii au dus la soluționarea greșită a cauzei în partea ce ține de încasarea plăților anterioare lunii decembrie 2014.

A obiectat că, la examinarea pricinii în ordine de apel, privitor la compartimentul calculului sumei ce urma să fie încasată din contul lui, instanța de apel a făcut trimitere la calculul prezentat de intimat, neexpunându-se în niciun fel privitor la calculul făcut de el.

Prin urmare, instanța de apel nu a adus niciun argument referitor la respingerea probei prezentate de el ori la nepertinentele acesteia, ceea ce denotă că calculul prezentat de el nu a fost examinat și că aprecierea probelor a fost una arbitrară ce a dus la fel la emiterea unei soluții greșite pe acest caz.

La segmentul calculului pentru serviciul prestat, a invocat suplimentar neaplicarea de către instanța de apel a dispozițiilor conținute în Anexa nr. 5 la Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitarea serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă și a prevederilor pct. 1.11 din decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 5/4 din 25 martie 2008 cu privire la aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a serviciului public de alimentare cu apă și canalizare din mun. Chișinău.

În acest context, a atenționat că acest lucru a fost dezbătut în cadrul examinării pricinii în prima instanță, unde instanța a dat prioritate calculului prezentat de el, inclusiv datorită faptului că potrivit calculului intimatei sumele ce urmează a fi încasate diferă de la lună la lună, iar în partea calculului efectuat de dânsul, ÎMGFL nr. 16 nu a avut anumite obiecții, recunoscând în mod tacit corectitudinea efectuării acesteia.

La 17 iulie 2019, SA „Termoelectrica” a depus referință la recursul declarat de Alexandr Maiorov, solicitând considerarea recursului inadmisibil.

La 24 iulie 2019, ÎMGFL nr. 16 a depus referință la recursul declarat de Alexandr Maiorov, solicitând considerarea recursului inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 18 martie 2019, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 162 vol. II), însă careva date care ar indicat recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 17 mai 2019 în termenul legal.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea deciziei instanței de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel.

După cum rezultă din materialele cauzei, ÎMGFL nr. 16 înaintând acțiunea în judecată împotriva Larisei Boguslavscăia și Alexandr Maiorov, intervenient accesoriu SA „Termocom”, cu ulterioarele concretizări, a solicitat încasarea din contul Larisei Boguslavscăia și Alexandr Maiorov în beneficiul ÎMGFL nr. 16 în procedura falimentului a sumei de 57927,48 de lei cu titlu de datorie pentru energia termică consumată în perioada 1 noiembrie 2007 – 1 decembrie 2017, a sumei de 822,98 de lei cu titlu de taxă de stat, încasarea din contul Larisei Boguslavscăia a sumei de 100 de lei cu titlu de cheltuieli suportate în legătură cu citarea publică a

pârâtei și din contul lui Alexandr Maiorov a sumei de 260 de lei cu titlu de cheltuieli suportate în legătură cu citarea publică a pârâtului și aflarea adresei de domiciliu a acestuia prin intermediul Agenției Servicii Publice.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță prin hotărârea din 28 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii și a încasat în mod solidar de la Larisa Boguslavscăia și Alexandr Maiorov în beneficiul ÎMGFL nr. 16 datoria la serviciile locativ-comunale în mărime de 23716,85 de lei, cheltuielile de judecată privind taxa de stat în mărime de 711,50 de lei, iar în total suma de 24428,35 de lei. Au fost încasate de la Larisa Boguslavscăia în beneficiul ÎMGFL nr. 16 cheltuielile de citare publică în mărime de 100 de lei. Au fost încasate de la Alexandr Maiorov în beneficiul ÎMGFL nr. 16 cheltuielile de citare publică în mărime de 220 de lei. În rest, a fost respinsă acțiunea ca tardivă.

Judecând apelul declarat de către ÎMGFL nr. 16 și cererea de alăturare la apel depusă de SA „Termoelectrica”, instanța de apel prin decizia din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a admis apelul și cererea de alăturare la apel, a casată integral hotărârea primei instanțe și a emis o nouă hotărârea, prin care a admis acțiunea integral și a încasat în mod solidar de la Larisa Boguslavscăia și Alexandr Maiorov în beneficiul ÎMGFL nr. 16 suma de 57927,48 de lei cu titlu de datorie de plată conform contractului prestări servicii pentru energia termică consumată pentru perioada 1 noiembrie 2007 – 1 decembrie 2017, suma de 822,98 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat la depunerea cererii de chemare în judecată. Au fost încasate în beneficiul ÎMGFL nr. 16 de la Larisa Boguslavscăia cheltuielile de judecată pentru citare publică în mărime de 100 de lei și de la Alexandr Maiorov cheltuielile de judecată pentru citare publică în mărime de 260 de lei. A fost încasată în beneficiul statului din contul Larisei Boguslavscăia și Alexandr Maiorov în mod solidar taxa de stat care urma a fi achitată pentru cererea de apel și de care apelantul a fost scutit, în sumă de 1303,36 de lei.

Verificând legalitatea deciziei contestate, în raport cu motivele recursului și cadrul legal aplicabil speței, instanța de recurs constată că, instanța de apel, reieșind din temeiurile și obiectul acțiunii, cu aplicarea corectă a legii materiale, stabilind circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei și având la bază cumulul de probe administrate la caz, corect a ajuns la concluzia de a admite integral acțiunea ÎMGFL nr. 16.

Astfel, la caz se constată că Larisa Boguslavscăia și Alexandr Maiorov sunt coproprietari ai bunului imobil cu nr. cadastral XXXXX situat în mun. XXXXX șos. XXXXX ap. X, în baza contractului de vânzare-cumpărare, transmitere/primire a locuinței în proprietate privată nr. 3-547 din 12 martie 1996, dreptul de proprietate fiind înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 20 noiembrie 2003 (f. d. 4 vol. I).

Totodată, conform datelor indicate în fișa locuinței nr. 414061, se atestă că locatari ai bunului imobil - ap. X șos. XXXXX mun. XXXXX, sunt Larisa Boguslavscăia, fiul ei Alexandr Maiorov și nepoata XXXXX XXXXX (f. d. 6 vol. I).

Prin hotărârea din 5 decembrie 2008 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, a fost încasată în mod solidar de la Larisa Boguslavscăia și Alexandr Maiorov în

beneficiul ÎMGFL nr. 16 suma de 7240, 76 de lei, datoria pentru chirie, deservirea blocului locativ și serviciile comunale pentru perioada octombrie 2004 – octombrie 2007 (f. d. 70 vol. I).

Este cert și faptul că în prezenta cererea de chemare în judecată, cu ulterioarele concretizări, ÎMGFL nr. 16 a solicitat încasarea din contul Larisei Boguslavscaia și a lui Alexandr Maiorov a sumei de 57927,48 de lei cu titlu de datorie pentru energia termică consumată în perioada 1 noiembrie 2007 – 1 decembrie 2017, la locul de consum ap. X din șos. XXXXX mun. XXXXX.

Potrivit prevederilor art. 25 alin. (1) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402-XV din 24 octombrie 2002, persoanele fizice și juridice care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sunt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator și consumator.

În același timp prevederile pct. 17 și 18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19 februarie 2002, stipulează că plățile pentru serviciile locative, comunale și necomunale se percep de la proprietarii, chiriașii și locatarii caselor individuale, apartamentelor/ încăperilor locuibile în cămine și încăperilor nelocuibile din bloc conform contractelor, în baza conturilor (bonurilor) lunare respective pentru fiecare tip de serviciu, eliberat de furnizori, gestionari sau prestatorii de servicii. Proprietarii, chiriașii și locatarii caselor individuale, apartamentelor/încăperilor locuibile în cămine și încăperilor nelocuibile din bloc achită plățile pentru serviciile prestate în luna precedentă până la data indicată în factura de plată.

Coroborând normele enunțate la materialul probator administrat în speță, instanța de recurs atestă temeinicia cerinței ÎMGFL nr. 16 cu privire la încasarea de la Larisa Boguslavscaia și Alexandr Maiorov în beneficiul ÎMGFL nr. 16 a datoriei pentru energia termică la locul de consum - ap. X din șos. XXXXX mun. XXXXX.

În același timp, se constată că pe parcursul examinării cauzei în fond, Larisa Boguslavscaia și Alexandr Maiorov au solicitat respingerea acțiunii ca fiind tardivă, invocând omiterea termenului general de prescripție extinctivă de 3 ani (f. d. 211-212 vol. I).

Conform art. 267 alin. (1) Cod civil, în vigoare la acel moment, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

Potrivit art. 272 alin. (1) și (9) Cod civil, în vigoare la acel moment, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului. Când este vorba de prestații succesive, prescripția dreptului la acțiune începe să curgă de la data la care fiecare prestație devine exigibilă, iar dacă prestațiile alcătuiesc un tot unitar, de la data ultimei prestații neexecutate.

Iar conform art. 277 alin. (1) lit. b) Cod civil, în vigoare la acel moment, cursul prescripției extinctive se întrerupe în cazul în care debitorul săvârșește acțiuni din care rezultă că recunoaște datoria.

În interpretarea corectă a normei de drept enunțate, este de înțeles că temeiurile de întrerupere a termenului de prescripție sunt exhaustive și nu se supun unei interpretări extensive. Or, instanța la soluționarea cererii părții cu privire la expirarea termenului de prescripție, aplică regulile de întrerupere a prescripției cu condiția existenței în dosar a probelor suficiente care demonstrează faptul întreruperii cursului dat și în fiecare caz să stabilească când concret au fost săvârșite acțiuni de recunoaștere a datoriei.

La acțiuni de recunoaștere a datoriei, în scopul întreruperii curgerii termenului de prescripție pot fi atribuite și achitarea de către debitor sau cu acordul cu creditorul de o altă persoană a sumei datoriei de bază. În toate cazurile de recunoaștere a datoriei, curgerea termenului de prescripție se reîncepe de fiecare dată pentru un termen nou, din momentul săvârșirii de către debitor a acțiunilor indicate.

Raportând dispozițiile normelor citate supra la circumstanțele speței, instanța de recurs constată că instanța de apel corect a stabilit că Larisa Boguslavscaia și Alexandr Maiorov au efectuat achitări la serviciile pentru energia termică (încălzire și apă caldă), astfel încât, prin prisma art. 277 alin. (1) lit. b) Cod civil, în vigoare la acel moment, termenul de prescripție extinctivă, a fost întrerupt.

În acest sens, este de menționat că conform informației prezentată de ÎM „Infocom” și anexată la dosar, se desprinde cu certitudine că deși pentru luna martie 2010 a fost calculată suma de 728,71 de lei, pentru energia termică (încălzire), la locul de consum - ap. X din șos. XXXXX mun. XXXXX a fost achitată suma de 2041 de lei, fapt care demonstrează indubitabil recunoașterea datoriei de către Larisa Boguslavscaia și Alexandr Maiorov, calculate anterior lunii martie 2010 (f. d. 50 vol. II).

Totodată, deși pentru luna aprilie 2012, a fost calculată suma de 287,63 de lei, pentru energia termică (apă caldă), la locul de consum - ap. X din șos. XXXXX mun. XXXXX, a fost achitată suma de 1246,28 de lei (f. d. 49 vol. II).

Astfel, constatările date resping alegațiile recurentului Alexandr Maiorov din recurs, precum că dânsul și Larisa Boguslavscaia nu au efectuat careva plăți la serviciile pentru energia termică.

Ca consecință, având în vedere că odată ce debitorii au săvârșit acțiuni din care rezultă că au recunoscut datoria, astfel că termenul de prescripție extinctivă a fost întrerupt, instanța de apel just a încasat din contul Larisei Boguslavscaia și Alexandr Maiorov în beneficiul ÎMGFL nr. 16 a datoriei de plată conform contractului de prestări servicii pentru energia termică consumată în perioada 1 noiembrie 2007-1 decembrie 2017, în sumă de 57927,48 de lei, reieșind din calculul informației prezentată de ÎM „Infocom” (f. d. 41-57 vol. II).

Or, pe parcursul examinării cauzei, ÎMGFL nr. 16 a majorat cuantumul datoriei inclusiv pentru perioada de după depunerea cererii de chemare în judecată, ca urmare, perioada de la 10 iulie 2013, data depunerii cererii de chemare în judecată și până la 1 decembrie 2017, când a fost majorat cuantumul cerinței de către ÎMGFL nr. 16, la fel, urmează a fi inclusă în termenul de încasare a datoriei.

Mai mult că Alexandr Maiorov a recunoscut expres datoria acumulată la energia termică pentru perioada decembrie 2014 – noiembrie 2017 (f. d. 58-61 vol. II).

Așa fiind, nu pot fi reținute argumentele recurentului Alexandr Maiorov invocate în cererea de recurs, precum că instanța de apel și-a întemeiat concluzia pe calculul efectuat de către ÎM „Infocom” și nu a dat apreciere calculului prezentat de el.

La acest segment, instanța de recurs va reține prevederile pct. 12, anexa V din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19 februarie 2002, potrivit cărora posesorilor de contoare de apă potabilă și apă caldă menajeră li se vor elibera chitanțele de plată pentru apa utilizată și energia termică folosită la încălzirea apei de către furnizori sau de către altă întreprindere abilitată.

Și tot acest punct prevede că în chitanțele de plată pentru consumul de apă pe luna precedentă este necesar, de asemenea, să se prevadă locul, în care consumatorii, care dispun de contoare în apartamente/încăperile locuibile în cămine, vor indica volumul de apă potabilă și apă caldă menajeră consumată pe parcursul lunii curente, așa cum se procedează la achitarea gazelor naturale (conform anexei nr.2 la contract).

Iar conform pct. 14 din același regulament, în cazul în care consumatorul nu-și îndeplinește obligația de a înscrie lunar indicii de pe contoare în bonul de plată, calculul în primele două luni de zile de la ultima înscriere se va efectua conform consumului mediu. La expirarea termenului indicat, calculul se va efectua în baza normelor de consum, fără recalculare, până la înscrierea indicilor de pe contoare în bonurile de plată.

De altfel, lipiste de suport sunt și alegațiile recurentului Alexandr Maiorov invocate în cererea de recurs precum că pretențiile ÎMGFL nr. 16 față de el, au fost înaintate abia în luna noiembrie 2017.

Și asta deoarece, în acest aspect, este de notat că modificarea cercului părților în proces, este un drept procesual al reclamantului și nu influențează nicidecum perioada de încasare a datoriei acumulate la serviciile comunale.

Distinct de cele menționate mai sus, având în susținere jurisprudența CEDO și anume cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995, unde Curtea a menționat că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”, consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în cererea de recurs în sensul celor descrise.

Conform art. 94 alin. (1), instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar

pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului, iar dispozițiile art. 98 alin. (1) CPC indică că cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanța judecătorească, precum și taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporțional părții admise din acțiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Având în susținere prevederile enunțate, instanța de recurs atestă și temeinicia concluziei instanței de apel cu privire la încasarea în beneficiul ÎMGFL nr. 16 de la Larisa Boguslavscăia a sumei de 100 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru citarea publică (f. d. 42 vol. I) și de la Alexandr Maiorov a sumei de 220 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru citarea publică (f. d. 203 vol. I), totodată și încasarea în mod solidar de la Larisa Boguslavscăia și Alexandr Maiorov a taxei de stat achitate la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 822,98 de lei și a taxei de stat care urma a fi achitată de către apelant și de care apelantul ÎMGFL nr. 16 a fost scutit, în sumă de 1303,36 de lei.

Față de cele ce preced, având în vedere faptul că decizia instanței de apel este întemeiată, iar temeiurile invocate de către recurent sunt lipsite de suport legal, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de către Alexandr Maiorov.

Se menține decizia din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 16 împotriva Larisei Boguslavscăia și Alexandr Maiorov cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Svetlana Filincova

Galina Stratulat

Maria Ghervas

Victor Burduh